

SVÄTÝCH PETRA A PAVLA C

Veľmi ťažko je vtesnať do malého zamyslenia tak veľký životný obsah dvoch svätcov, ktorých dnes slávime. Ani sa tak nejedná o znalosť ich životopisov ako o poznanie ich diela, ktoré vykonali pre Cirkev.

Najprv sa pozrime na apoštola svätého Petra. Bol rybárom na Genezaretskom jazere. Keď ho Ježiš z Nazareta oslovil, neváhal opustiť siete, svoju rodinu a ísť za Ježišom. Stal sa jeho verným nasledovníkom, hoci ako človek mal svoje nedokonalosti. V určitých dôležitých situáciách sa ukázalo, že jeho dôvera v Ježiša zlyhala, keď sa napríklad ocitol na jazere počas búrky alebo chcel ísť ku kráčajúcemu Ježišovi po hladine. Ba bol až tak slabý, že svojho Majstra v najťažšej chvíli zaprel, keď trikrát vyhlásil, že ho nepozná. Ježiš sa i napriek tomu osobitne modlil za Petra, za jeho vieru, lebo na ňom postavil základ budúcej Cirkvi: „*Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu. Tebe dám kľúče od nebeského kráľovstva: čo zviažeš na zemi, bude zviazané v nebi a čo rozviažeš na zemi, bude rozviazané v nebi* (Mt 16, 18-19). Je to skoro až nepochopiteľné, že si Ježiš takto vyvolil nevzdelaného rybára, ktorý nemal ani maturitu, ani teologické vzdelanie, a predsa ho vyhlásil za „SKALU“ kresťanskej viery, ktorú dnes vyznávajú toľké milióny veriacich na celom svete. Ako je to možné? Je to preto, že Božia pomoc je na Petrovi viditeľná. Keď na prvé Turíce zostúpil na apoštolov Duch Svätý, tak vtedy Peter otvoril dvere na balkóne Večeradla a ohlasoval neohrozene Ježišovo evanjelium, a to tak, že v ten deň sa dalo pokrstiť veľké množstvo ľudí, ktorí ho počúvali. Vysvetliť si to dokážeme jedine tak, že to nebolo jeho dielo, ale dielo Ducha Svätého, čiže milosti Božej. (Odporúčam pozorne si prečítať zo Skutkov apoštolov kapitoly 2 až 5).

A podobne je to aj so svätým Pavlom. Toho si Pán Ježiš vybral, aby rozniesol posolstvo evanjelia pohanom. Zaujímavé je, že Pán Ježiš si nevyvolil na toto poslanie napr. najmilšieho apoštola Jána alebo hociktorého z ostatných apoštolov, ale vyvolil si nepriateľa rodiacej sa Cirkvi, najmä v Jeruzaleme. Šavol, neskôr Pavol, bol vysoko vzdelaný rabín, ktorý mal už od svojho otca dobrý základ. Vychodil významné grécke školy a ešte navyše, absolvoval vtedy najznámejšiu univerzitu v Jeruzaleme. Horlil tak za Zákon, že sa zapojil do krutého prenasledovania kresťanov, tak v Jeruzaleme (bol svedkom kameňovania svätého Štefana) ako aj v Damašku. Na tejto ceste sa stala udalosť, ktorá úplne zmenila jeho život: „*Šavol ešte stále dychtil po hrozbách a zabíjaní Pánových učeníkov. Išiel teda k veľkňazovi a vyžiadal si od neho listy pre synagógy v Damasku, aby mohol stúpcov tejto Cesty, mužov i ženy, ak tam dajakých nájde, v putách priviesť do Jeruzalema. Ako šiel a blížil sa k Damasku, zrazu ho zalialo svetlo z neba. Padol na zem a počul hlas, ktorý mu hovoril: „Šavol, Šavol, prečo ma prenasleduješ? On povedal: „Kto si, Pane? A ten: „Ja som Ježiš, ktorého ty prenasleduješ. Ale vstaň, chod do mesta a povedia ti, čo máš robiť“* (Sk 9, 1-6). Keď ho priviedli slepého do Damasku, po troch dňoch sa dal pokrstiť. A tým činom sa nepriateľ Ježišovho posolstva, ktorý vlastnoručne palicoval kresťanov, stal najväčším šíriteľom kresťanstva. Z Damasku odišiel ďaleko do púšte, kde strávil tri roky v modlitbách a úvahách o svojom novom spôsobe života. Keď sprevádzam pútnikov po Stopách svätého Pavla, tak im veľmi zdôrazňujem, čo asi tento človek za ten čas na púšti prežíval. Určite si dával otázky: „Správne som sa rozhodol? Čo bude ďalej? Vďaka trom rokom na púšti a jeho duchovným cvičeniam máme takého apoštola, ktorého Cirkev nazýva „Apoštolom národov.“ Precestoval celý vtedajší svet, ohlasoval evanjelium v Sýrii, v Malej Ázii, v Grécku, na Cypre, v dnešnom Taliansku a asi aj v Španielsku. Mohli by sme povedať, že to tento slabý, ba neduživý a chorľavý, slabý človek mohol všetko dokázať svojimi silami? Veru nie. Sám o tom napísal Korint'anom, že sa stal

apoštolom len Božou milosťou a táto milosť nebola v ňom zbytočná. Pracoval viac ako ostatní apoštoli, ale to nebolo jeho dielo, lebo Boh sám účinkoval cez neho.

Takto jasne a zreteľne vidíme na oboch slabých a previnilých apoštoloch Božie účinkovanie v ich apoštolskom poslaní.

A aké je pre nás poučenie a najmä povzbudenie z dnešnej slávnosti? My sme niekedy zronení, že sme slabí a že sme hriešni. Niektorých ľudí to privádza k zúfalstvu, a to až k siahnutiu si na život. Naproti tomu nám dnešná slávnosť prináša takúto radostnú zvesť: Boh nami nepohŕda aj keď sme slabí a hriešni, lebo Boh práve na nás slabých a hriešnych chce preukázať svoju silu. Apoštol Pavol napísal: „V našej slabosti sa prejavila jeho sila viacej, než keby sme boli silní.“ Preto nás Pán Boh miluje i napriek tomu, že sme slabí a aj hriešni. Potešme sa touto úžasnou pravdou.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.